

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317213547
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4317213547.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcov: 1. B. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX/XX, C. nad I., 2. N. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX/XX, C. nad I., obaja zastúpení JUDr. Pavlom Koczánom, advokátom, so sídlom Ul. Ľ. Štúra 33, Levice, IČO: 36 100 463 proti žalovaným: 1. C. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. E. XXX, 2. M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. G. Z. XXX, G. V., 3. M. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. E. XXXX/X, L., žalovaný v 3. rade zastúpený JUDr. Petrom Šebom, advokátom, so sídlom Mlynská 2238, Levice, IČO: 36 099 783, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 12. apríla 2019 č. k. 7C/66/2017-79 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú sú povinní zaplatiť im žalobcovia v 1. a 2. rade s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c/ CSP, § 575 ods. 1, § 50a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobcovia v ním uplatnenom návrhu žiadali, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že kúpna zmluva zo dňa 18. 06. 2013, ktorej vklad vlastníckeho práva bol Okresným úradom v Leviciach, odborom katastrálnym povolený pod č. k. V3007/2013, na základe ktorej žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade predali žalovanému v 3. rade ako kupujúcemu nehnuteľnosť - byt č. XX na piatom poschodí bytového domu súpisné číslo XXX, vchod č. XX vedeného Okresným úradom v Leviciach, odborom katastrálnym vedeného na LV č. XXX, katastrálne územie C. na pare. reg. „C“ č. 187/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 700 m² a spoluvlastnícky podiel na pozemku parc. č. 187/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 700 m², o veľkosti podielu 6137/330648, ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve domu o veľkosti podielu 6137/330648 je neplatná. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že na základe dohody o budúcej zmluve, uzavretej dňa 16. 09. 1998, dojednali podmienky kúpy tejto nehnuteľnosti od žalovaných v 1. a 2. rade, keď kúpou uvedeného bytu mali záujem vyriešiť bytové potreby matky žalobcu v 1. rade - W. E.. Dojednaná kúpna cena predmetného bytu predstavovala sumu 400.000,-Sk a bola aj predávajúcim vyplatená, čo podpisom uvedenej zmluvy predávajúci mali aj potvrdiť. Žalovaní v 1. a 2. rade svoj záväzok vyplývajúci z uvedenej dohody o kúpnej zmluve nesplnili. Svojich práv vyplývajúcich z uvedenej zmluvy sa domáhali súdnou cestou, okrem iného aj v konaní vedenom Okresným súdom v Levice pod sp. zn. 13C/13/2011. V uvedenom konaní súd zamietol návrh na určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Žalobcovia ďalej uviedli, že žalovaní v 1. a 2. rade uvedenú nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18. 06. 2013, vklad ktorej bol Okresným úradom Levice katastrálnym odborom povolený pod č.j. V- 3007/2013, odpredali žalovanému v 3. rade, a to napriek tomu, že to mali rozhodnutím súdu zakázané, ktorý zákaz nebol

zrušený ani rozhodnutím vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13C/13/2011. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa vyjadrili, že majú naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa domáhajú, ktorý preukazujú skutkovými okolnosťami popísanými v žalobe, zisteniami a právnymi dôvodmi uvedenými jednak v konaní Okresného súdu Levice sp. zn. 13C/13/2011 a v konaní Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/81/2013, ako aj skutočnosťou, že žalovaní v 1. a 2. rade neboli oprávnení previesť predmetnú nehnuteľnosť na žalovaného v 3. rade, a to vzhľadom na existenciu uznesenia Okresného súdu Levice zo dňa 24.11. 1999 č. k. Nc 3504/99-7. Podľa názoru žalobcov je podaná žaloba procesne vhodným a spôsobilým nástrojom, ktorý spor rieši, pretože odstraňuje neistotu vzťahu procesných strán, resp. vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie tak, ako to konštatuje okrem iných aj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.12. 2012 vydaný vo veci sp. zn. 5 C do 31/2011. V danom prípade zaujal súd stanovisko, že žalobcovia svoju žalobu formulovali tak, že žiadali určiť, že je neplatnou kúpna zmluva zo dňa 18. 06. 2013, uzatvorená medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim, pričom výsledkom rozhodnutia sporu spôsobom požadovaným žalobcami by však nedošlo k odstráneniu ich právnej neistoty, pretože jeho výsledkom by bol iba výmaz vlastníckeho práva žalovaného v 3. rade a spätný zápis žalovaných v 1. a 2. rade ako vlastníkov sporných nehnuteľností. Po rozhodnutí vo veci by naďalej zotrval stav, kedy by boli v príslušnom liste vlastníctva vedení ako spoluvlastníci žalovaní v 1. a 2. rade. Rozhodnutím súdu, tak ako to požadujú žalobcovia, nedôjde k tomu, že by nadobudli vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti. Nevyhnutne by musel nasledovať nový spor, v ktorom by sa žalobcovia museli domáhať svojich práv. Na základe uvedeného bol súd toho názoru, že žaloba, tak ako ju formulovali žalobcovia, nespĺňa požiadavku existencie naliehavého právneho záujmu, pretože nie je vhodným a účinným procesným nástrojom na ochranu ich práv a nedôjde ňou k odstráneniu spornosti žalovaného práva. Výsledkom rozhodnutia, tak ako ho požadujú žalobcovia preto bude nesporne vznik potreby ďalšieho konania, v ktorom by malo dôjsť k odstráneniu pochybností o vlastníctve žalobcov. Určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 18. 06. 2013 nijako neovplyvní právne postavenie žalobcov voči žalovaným a to ani s poukazom na tvrdenie žalobcov na rozhodnutie vo veci sp. zn. Nc 3504/99. Súd pri rozhodovaní v tomto spore považoval za právne relevantný rozsudok NS SR z 27. 03. 2007 sp. zn. 1 Cdo 107/2006, podľa ktorého zmluva o budúcej zmluve (§ 50a Občianskeho zákonníka) pôsobí len medzi účastníkmi tejto zmluvy. Nedodržanie záväzku budúceho predávajúceho vyplývajúceho zo zmluvy o budúcej zmluve a následné uzavretie kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti s treťou osobou nespôsobuje bez ďalšieho neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o budúcej zmluve zaniknú pre nemožnosť plnenia. V súlade s názorom NS SR vyslovenom v rozsudku sp. zn. 1 Cdo 107/2006 bol súd prvej inštancie toho názoru, že z platnej zmluvy vznikajúce obligačno-právne účinky, teda obsah zmluvy (práva a povinnosti) nepochybne zaväzuje účastníkov. Samotné opísané nedodržanie viazanosti zmluvou o budúcej zmluve z 16. 09. 1998 (§ 50a Občianskeho zákonníka) žalovanými v 1. a 2. rade, a to uzatvorením kúpnej zmluvy z 18. 06. 2013 s žalovaným v 3. rade nerobí túto kúpnu zmluvu neplatnou. NS SR aj v prípadoch porušenia obligačnej povinnosti predávajúceho dospel k zhodným právnym záverom, že samotným porušením skoršej zmluvnej povinnosti nenastala neplatnosť následného právneho úkonu. Až vkladom vlastníctva do katastra nehnuteľností na základe platnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými 18. 06. 2013 zanikli v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka práva a povinnosti zo zmluvy o budúcej zmluve uzatvorenej 16. 09. 1998 medzi žalobcami a žalovanými v 1. a 2. rade. Z toho vyplýva aj záver, že uvedená zmluva o budúcej zmluve - práva a povinnosti z nej zanikli. Dôvodom tohto zániku je však nemožnosť plnenia zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, ktorá nastala vznikom vlastníckeho práva žalovaného v 3. rade k predmetnému bytu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že po preštudovaní súdnych spisov Okresného súdu Levice vedených pod sp. zn. Nc 3504/99 a Er 1079/2001 zistil, že žiaden z nich neobsahuje ani len návrh kúpnej zmluvy, ktorú mali žalobcovia a žalovaní v 1. a 2. rade spolu uzatvoriť, pričom je bežnou praxou, že zmluva, ktorej uzatvorenia sa strany sporu domáhajú v konaniach o nahradenie prejavu vôle, je nevyhnutnou súčasťou žaloby a následne aj samotného rozsudku, ktorým súd rozhodne v prospech žalobcov. Z uvedeného vyplýva, že pri absencii návrhu kúpnej zmluvy je uznesenie Okresného súdu Levice z 24. 11. 1999 č. k. Nc 3504/99-7 v podstate nevykonateľným rozhodnutím. Zároveň je prinajmenšom neštandardným rozhodnutím o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd rozhodol meritórne, a nie len predbežne. Totiž uznesenie Okresného súdu Levice z 24. 11. 1999 č. k. Nc 3504/99-7, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, aby žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili so žalobcami kúpnu zmluvu, nejaví nijakú známku predbežnej úpravy pomerov účastníkov konania, ba skôr naopak, je snahou tohto rozhodnutia meritórne a autoritatívne nariadiť účastníkom konania uzatvoriť kúpnu zmluvu. Je nepochopiteľnou argumentácia právneho zástupcu žalobcov tým, že výrok neodkladného opatrenia môže byť totožný s výrokom meritórneho rozhodnutia vo veci samej. Totiž vo veci samej neexistuje

a ani nikdy neexistovala možnosť, aby súd rozsudkom uložil sporovým stranám povinnosť uzatvoriť kúpnu, resp. inú zmluvu. V prípade, že niektorá zo zmluvných strán nedodrží svoj záväzok uzatvoriť zmluvu, na uzavretí ktorej sa dohodli v zmluve o budúcej zmluve, prichádza do úvahy iba podanie žaloby o nahradenie prejavu vôle, a nie žaloba o povinnosť uzatvoriť zmluvu. Žalobcovia pochybili už od začiatku, a to tak, že mali podať na miestne príslušný súd v príslušnej lehote žalobu o nahradenie prejavu vôle žalovaných v 1. a 2. rade ihneď, ako sa dozvedeli, že žalovaní v 1. a 2. rade nemienia pristúpiť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, na ktorej sa dohodli v zmluve o budúcej zmluve zo dňa 16. 09. 1998. Súdu sa javí, že na základe predbežného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Levice z 24. 11. 1999 č. k. Nc 3504/99-7 nemala byť ani vedená exekúcia (sp. zn. Er 1079/2001, EX 369/01), a to najmä s poukazom na to, že súdna exekútorka nevykonala reálne nijaké úkony smerujúce k výkonu exekúcie, pretože podľa názoru súdu ani neexistujú nijaké zákonné prostriedky, ktorými by mohla vymôcť právo žalobcov/oprávnených vyplývajúce z exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Levice z 24. 11. 1999 č. k. Nc 3504/99-7 a reálne donútiť žalovaných v 1. a 2. rade/povinných pristúpiť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy so žalobcami/oprávnenými. Exekúcia vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn. Er 1079/2001 je teda vedená formálne, pretože súdna exekútorka nemohla predmetnú exekúciu vykonať ani jedným z prípustných spôsobov vykonania exekúcie stanovených zákonom č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu na strane žalobcov a ostatnou argumentáciou strán sporu sa z uvedeného dôvodu pri hodnotení dokazovania nezaoberal. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, o trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným v 1., 2., a 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže boli v konaní v plnom rozsahu úspešnými stranami sporu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobcovia v 1. a 2. rade, udávajúc, že majú naliehavý právny záujem, na určení ktorého sa domáhajú, zdôrazňujúc, že uznesením Okresného súdu v Leviciach č. k. Nc 3504/99-7 bola žalovaným v 1. a 2. rade uložená povinnosť previesť predmetnú nehnuteľnosť na žalobcov, pričom táto povinnosť v čase prevodu nehnuteľnosti na žalovaného v 3. rade trvala. Predmetná žaloba je procesne vhodným a spôsobilým nástrojom, ktorý spor rieši, nakoľko odstraňuje neistotu vzťahu procesných strán, resp. vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie, nakoľko vyslovením neplatnosti právneho úkonu v zmysle petitu žaloby možno následne vykonať povinnosť uloženú žalovaným v 1. a 2. rade uznesením č. k. Nc 3504/99-7. Tým je jednoznačne preukázaný naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa žalobou domáhajú. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že rozhodnutím v zmysle žalobného petitu nedôjde k tomu, že by nadobudli vlastnícke právo, je nevyhnutné považovať za nesprávne právne posúdenie, keď v danom prípade sa nejedná o určenie vlastníctva, ale o určenie neplatnosti právneho úkonu. Tiež uviedli, že Okresný súd v Leviciach v konaniach vedených pod sp. zn. 13C/13/2011 a 9C/81/2013 porušil ich základné práva a tým umožnil žalovaným v 1. a 2. rade dvakrát odplatne a beztrestne predať tú istú nehnuteľnosť. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí ani presvedčivo nevysporiadal s procesnými ustanoveniami § 330 ods. 2, § 336 ods. 1 a § 471 CSP. Vykli súdu prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie nesprávnym vyhodnotením skutkových zistení dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že zo strany žalobcov chýba naliehavý právny záujem, keďže ani v prípade úspechu by nezískali vlastnícke právo k bytu, ani žiadny iný prospech. Navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalovaný v 3. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov v 1. a 2. rade uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi prvoinštančného súdu, nakoľko v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia podrobne jednak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach vyhodnotil vykonané dôkazy. V danom prípade podaná žaloba nie je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany

práva žalobcov, nakoľko sa ňou nemôže dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Súd ďalej správne poukázal na rozsudok NS SR z 27. marca 2007 sp. zn. 1Cdo 107/2006, podľa ktorého zmluva o budúcej zmluve pôsobí len medzi účastníkmi tejto zmluvy, t. j. nedodržanie záväzku budúceho predávajúceho, vyplývajúceho zo zmluvy o budúcej zmluve a následne uzavretie kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti s treťou osobou nespôsobuje bez ďalšieho neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy. Práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o budúcej zmluve zaniknú pre nemožnosť plnenia. Aj v prípade úspechu žalobcov v konaní neexistuje právny inštitút, ktorým by sa reálne mohli domôcť nadobudnúť vlastníckeho práva, nakoľko prevodom nehnuteľnosti na žalovaného v 3. rade ich nároky zo zmluvy o budúcej zmluve zanikli. Predbežné opatrenie, vydané Okresným súdom Levice pod č. k. Nc3504/99-7, o ktoré žalobcovia opierajú svoje nároky, ako konštatuje aj prvoinštančný súd, vykazuje známky nevykonateľnosti a zároveň je v rozpore so zákonom. Predbežným opatrením nie je možné rozhodnúť vo veci meritórne tak, ako o tom rozhodol OS Levice, keď stanovil povinnosť žalovaným v 1. a 2. rade uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalobcami v 1. a 2. rade. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcov (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobcovia v 1. a 2. rade podali na súd prvej inštancie dňa 12. 09. 2017 žalobu, ktorou žiadali určiť, že kúpna zmluva zo dňa 18. 06. 2013, ktorej vklad vlastníckeho práva bol Okresným úradom Levice, odborom katastrálnym povolený pod č. k. V3007/2013, na základe ktorej žalovaní v 1. a 2. rade predali žalovanému v 3. rade ako kupujúcemu nehnuteľnosť- byt č. XX na piatom poschodí bytového domu súp. č. XXX, vchod č. XX, vedený na LV č. XXX, katastrálne územie C. na parc. reg. „C“ č. 187/7 zastavané plochy a nádvoria o výmere 700 m² a spoluvlastnícky podiel na pozemku parc. č. 187/7 o veľkosti podielu 6137/330648, ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve domu o veľkosti podielu 6137/330648, je neplatná. V žalobe dôvodili, že na základe dohody o budúcej kúpnej zmluve uzavretej dňa 16. 09. 1998 dojednali podmienky kúpy nehnuteľnosti od žalovaných v 1. a 2. rade, pričom kúpou nehnuteľnosti - bytu (vyššie špecifikovaného) mali záujem vyriešiť bytové potreby matky žalobcu v 1. rade W. E.. Dojednaná kúpna cena bytu predstavovala sumu 400.000,-Sk a bola aj predávajúcim vyplatená. Žalovaní v 1. a 2. rade svoj záväzok vyplývajúci z uvedenej dohody o kúpnej zmluve nesplnili, pričom uvedenú nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18. 06. 2013 predali žalovanému v 3. rade i napriek tomu, že to mali rozhodnutím súdu zakázané, a to v zmysle uznesenia Okresného súdu Levice z 24. 11. 1999 č. k. Nc 3504/99-7. Predmetná žaloba je tak podľa žalobcov procesne vhodným a spôsobilým nástrojom, ktorý spor rieši, nakoľko odstraňuje neistotu vzťahu procesných strán, resp. vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie.

7. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a/ splnení povinnosti

b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu

c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu

d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

8. Z obsahu podanej žaloby žalobcov je nesporné, že touto sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali neplatnosti právneho úkonu, a to konkrétne kúpnej zmluvy z 18. 06. 2013 uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka právnymi skutočnosťami. Vyššie citované ustanovenie § 137 CSP pod písm. d/ pritom pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti, len ak tak vyplýva z právneho predpisu, najmä z predpisu hmotného práva.

9. Teda, úlohou súdu prvej inštancie bolo primárne sa zaoberajúc prípustnosťou podanej žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 137 CSP. Súd prvej inštancie takýmto spôsobom i postupoval, avšak vzhľadom na obsah podanej žaloby žalobcov, ktorým je jednoznačne žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu, teda žaloba o určenie právnej skutočnosti, nesprávne

takúto žalobu z hľadiska jej procesnej prípustnosti podrobil prieskumu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ CSP, keď správne mal postupovať tak, že podmienky prípustnosti tejto žaloby posúdi v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP. Predmetom konania totiž nebolo určenie, či tu právo je alebo nie je (podľa § 137 písm. c/ CSP), ale určenie právnej skutočnosti (podľa § 137 písm. d/ CSP), a preto nebolo potrebné skúmať danosť naliehavého právneho záujmu, ale to, či určenie právnej skutočnosti, v danej veci neplatnosti kúpnej zmluvy, vyplýva z osobitného predpisu, teda, či osobitný predpis upravuje prípustnosť určenia neplatnosti kúpnej zmluvy.

10. Takéto nesprávne právne nazeranie súdu prvej inštancie na procesnú prípustnosť podanej žaloby žalobcov potom viedlo odvolací súd k postupu v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a zrušeniu napadnutého rozhodnutia a vráteniu vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď súd prvej inštancie v tomto ohľadne vec nesprávne právne posúdil a nevychádzal z koncepcie, že právna úprava CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného predpisu (najmä z hmotného práva) a naliehavý právny záujem je podmienkou relevantnou vo vzťahu k aplikácii ust. § 137 písm. c/ CSP, a nie vo vzťahu k ust. § 137 písm. d/ CSP, a preto ho v prejednávanej spore nebolo potrebné skúmať. V kontexte vyššie uvedeného potom súd prvej inštancie primárne posúdi procesnú prípustnosť žaloby žalobcov, teda to, či táto je z hľadiska ustanovenia § 137 písm. d/ CSP prípustným prostriedkom právnej ochrany žalobcov, tak ako to ustanovenie § 137 písm. d/ CSP predpokladá, a teda, či jej prípustnosť vyplýva z osobitnej právnej normy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).